

den Side. Det ærede Medlem fra Odense (W. Peterfen) gjorde gjældende herimod, at man allerede nu ikke kunde sige, at Forholdet var det samme, men at der fandtes en Forskjel, som han nærmere fremhævede, til Skade for Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn. Men det maa dog derved vel erindres, at den Forskjel, som det ærede Medlem saaledes fremhævede, ikke angik den Afgift, hvorom der her er Tale, og at man altsaa derved kom ind paa et andet Spørgsmaal end det, som her nærmest foreligger. For mig staaer det som temmelig klart, at vil man nu gjøre en Forandring med Hensyn til den Afgift, hvorom der her er Spørgsmaal, saa skal man søge at enes om en Forandring, — det kan jo imidlertid ikke skee ved denne Behandling — som gennemfører Lighed over hele Landet. En saadan Forandring, som jeg vil henstille til Overveelse, om man mulig kan enes om den — jeg beder undskyldt, hvis den skulde være omtalt tidligere, men jeg har ikke lagt Mærke dertil — skulde da gaae ud paa, at man, hvad Minimumsbeløbet af den aarlige Afgift angik, blev staaende overalt ved den lige Deeling mellem Staten og Kommunen, men at man fastsatte, at, forsaavidt Afgiften oversteeg Minimum, skulde ligeledes overalt, altsaa ikke blot i Kjøbstæderne, men ogsaa i Kjøbenhavn og paa Landet, Alt, hvad der var over Minimum, heelt tilfalde Kommunen. Nu troer jeg virkelig, at man i mange Tilfælde, skjøndt man egentlig ønsker at sætte Afgiften op, undlader dette, fordi man ikke under Statskassen Halvdelen. Dette er ganske vist ikke snuvt, men saaledes gaaer det dog vistnok i Virkeligheden til. Blev man enig om at dele Staten og Kommunen saaledes imellem, som af mig nys antydet, saa brød man ikke Principet ved Forskjelligheder, og man naaede dog omtrent, hvad man ønskede. Hvad den Forskjel angaaer, som den ærede Landssthingsmand meente, at der finder Sted mellem de forskjellige Communer, med Hensyn til Fordelingen af Kjendelsen for Næringsbeviser, da anseer jeg mig for berettiget og forpligtet til at fremhæve, at Næringsloven af 1857 selv ikke har gjort en saadan Forskjel gjældende. Den har fastholdt den principielle Lighed, og, forsaavidt

der nu er nogen Forskjel, er den først fremkommen paa Grund af en Forandring i Kjøbstadembedsmændenes Lønningsforhold. Næringsloven stillede Communerne i saa Henseende lige, idet Statskassen ikke fik nogen Deel af disse Kjendelser. I Kjøbenhavn skulde de heelt tilfalde Kæmmerkassen, i Kjøbstæderne halvt Kæmmerkassen og halvt Magistraten og Bysskriveren og paa Landet heelt Sognecommunerne. Naar der efter 1857 er opstaaet et andet Forhold for Kjøbstædernes Vedkommende, da er det ikke begrundet i Næringsloven, men i en Forandring i Embedsmændenes Lønningsvilkår. Det er klart, at man i 1857 aldeles ikke havde tænkt sig, at Statskassen vilde komme til at tilegne sig nogen Fordeel, endfærdig nogen Deel af de omtalte Kjendelser. Deri troer jeg, at den ærede Landssthingsmand vil være enig med mig.

W. Peterfen: Jeg skal særlig gjerne følge den sidste ærede Landssthingsmand paa den Vej, som han nu antydede, thi derved vil der komme Eenhed tilveie over det Hele, men jeg maa dog hee stille, om det saa ogsaa vilde være rigtigt at fordre, at Kjøbstæderne heller ikke i andre Henseender skulde flydes tilbage med Hensyn til Næringsafgifterne, og at derfor tillige den Andeel af Betalingen for Næringsbeviserne, som nu for Tiden i Kjøbstæderne tilfalder Statskassen, skulde tilfalde Kjøbstæderne, som den i de andre Communer tilfalder disse, thi saa var Stillingen dog først eens over det Hele.

Da jeg har faaet Ordet, vil jeg endnu tillade mig et Par Bemærkninger, som jeg glemte for. Jeg vil nemlig støtte et saadant Forslag, som blev antydet af den ærede 3de Landssthingsmand for 8de Kreds (Brind-Seldelin) med Hensyn til Mulcternes Størrelse. Jeg troer, at Mulcterne for uberettiget Brændeviinshandel — jeg taler ikke her om ulovlig Udskænkning — for Fremtiden, efter de nye Forhold, der maae antages at ville indtræde, naar den her foreslaaede Lov emanerer, ville være altfor lave. Det er ganske rigtigt, som den nævnte ærede Landssthingsmand fremhævede, og som ligeledes blev nævnt af en anden æret Landssthingsmand ved Sagens